

tis Befordring, fordrer det Meget i Retning af Byrder for Personale og Materiel. For mit personlige Bedkommende er jeg ganske sikker paa, at hvis der ikke visies en saa overordentlig, jeg kan gjerne sige privat Belvillie fra Jernbanestationerne og Togpersonalet lige overfor disse Skolebørn — et Forhold, der i høi Grad fortjener Ros — vilde det være ganske umuligt at gjøre dette. At man beforder disse Børn, anser jeg for en Barmhjertigheds Sag, og derfor har der heller ikke været Spørgsmaal om at sige Nei her, men jeg kan ikke negte, at Tallet nu er saa stort, at man maa nære Betænknelighed ved at gaa videre, for at man ikke skal komme til at mangle Gode til at udføre denne Befordring. Hermed kan man nu ikke saa ganske sammenligne Befordringen af Børn paa Hysture eller Befordring af Børn til Kjøbenhavn, og paa dette Punkt har man ganske vist maattet sige Nei, ikke uden Beklagelse, ikke til Nedsættelse, men til Tribefordring, men det er dog ikke uden Exempel, at man har givet Gratisbefordring. Der foreligger unægtelig her et andet Forhold. Jeg beneger naturligvis ikke, at det kan være til nogen Nytte, og det kan i alt Fald være til Glæde og Udspreddelse for Børnene at gjøre saadanne Ture, men det forekommer mig slet ikke, at Forholdet kan sammenlignes med det, at man sender fattige Skolebørn fra Kjøbenhavn ud paa Landet, hvad der baade i sanitær og moralsk Henseende kan være overordentlig nyttigt for dem. Det er derfor, jeg har været noget betænkkelig ved at efterkomme Begjæringen om at give de Omtalte fri Befordring. Jeg giver disse Oplysninger, fordi jeg tror, det vil forbaase Adskillige, at de kjøbenhavnske Skolebørns Reiser have taget det Omfang, som de nu have, det er for Resten en meget velgjørende Foranstaltning. Jeg skal paa Jernbanevesenets Omraade endnu gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Vjørnbak). Det ærede Medlem kunde ikke se, at der var nogen Forandring med Hensyn til Jernbanernes Indtægtsforhold. Det er underligt, at det ærede Medlem ikke kan se det, thi det staar overmaade tydeligt at læse i Anmærkningerne til Finantsloven. I Aaret 1885—86 var Nettooverskudet pr. Banemil 12,150 Kr., i 1886—87 9,466 Kr., i 1887—88 8,638 Kr. og i 1888—89 12,018 Kr., altsaa i 1888—89 har man omtrent haft den samme Indtægt, som man havde for nogle Aar tilbage, og et samlet Overskud, som ligger mellem 2,400,000 Kr. og 2,500,000 Kr., om jeg huster ret, jeg citerer Tallene efter Hufommelsen. Det er altsaa

et betydeligt Fremskridt, og jeg nævner det, fordi Mange stadig kjøre op med, at det gaar tilbage, thi nu ere vi dog saa heldige, at det er gaaet noget fremad. Det kan godt være, at Udgifterne ikke have forringet sig, som man kunde have ønsket, men det kan ikke lade sig gjøre med den Drift, som vi have. Hvis vi havde beholdt de Stog, som man har sløiset, saa følger det af sig selv, at Udgifterne vilde være yderligere forøgede med adskillige Tusinder. Det ærede Medlem fremdrog et andet Forhold overfor Jernbanebestyrelsen, som har ikke saa lille Interesse, og om hvilket jeg skal sige et Par Ord. Det er den Ordning, som er slet, at Generaldirektørens Forretninger ere blevne forenede med Ovingeniurens paa een Haand. Det ærede Medlem sagde, at det er Embeder, hvoraf hvert for sig efter hans Mening maatte kræve en Mand's fulde Arbeidskraft. Ja, det kan være ganske rigtigt, men Arbeidskraft maa dog her tages i en særlig Betydning. Der hører ganske vist til disse Stillinger en eminent aandelig Begavelse og Udvikling i teknisk og anden Retning, og det kan være ganske rigtigt, at man hos dem, som beklæde saadanne Stillinger, maa gjøre Forbring paa alle en Mand's aandelige Evner og hans hele Arbeidskraft, men Arbeidskraft maa dog her tages i en noget anden Betydning end ellers. En Mand, der beklæder en saadan Stilling, maa ganske vist gaa fuldstændig op i den, men det ærede Medlem maa jo vide, at her er Tale om en ledende og overordnet Stilling: Der kan ikke være Tale om, at Ovingeniøren skal beholde den Stilling til nye Anlæg, som han havde tidligere, det følger af sig selv, at en stor Del af de Enkeltheder, han har befattet sig med, maa gaa over til Andre, til hans Hjælpere. Det Spørgsmaal, som har foreligget for mig, er, om det ikke er hensigtsmæssigt at ordne det saaledes, at Ledelsen saavel af Drift som af Anlæg, bliver paa een Haand, og det er jo i høi Grad hensigtsmæssigt at gjøre det, hvis det kan føres igjennem. Jeg har Grund til at tro, at det kan lade sig gjøre at føre det igjennem ved den Mand, som nu er bestiftet dertil; men vi maa først se, hvorledes det vil gaa, for at dømme om, hvorvidt det er muligt i Fremtiden at samle disse Partier paa een Haand. Det er hensigtsmæssigt at have det under een Ledelse af den ganske simple Grund, at ethvert Forhold, som rammer Anlæg, rammer ogsaa Driften, og ved ethvert Forhold, som vedrører Anlæg, skal Generaldirektoratet høres; kan det gaa under een Haand, vil der selvfølgelig spares betydeligt Arbeide, som ellers vilde være fornødent,